

[Paul Holt.]

bage under Forudsætning af, at jeg faar Lejlighed til en Konference med Udvalgets Formand.

Formanden: De stillede Forslag om Standsning af Sagens Behandling og Henvisning til Udvalget er altsaa taget tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 13²⁵ med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 122 af 4. April 1928 om Statstilskud til anerkendte private Seminarier, som ændret ved Lov Nr. 278 af 1. Oktober 1934 § 2 og Lov Nr. 124 af 31. Marts 1938, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 186 af 27. April 1938.

Mødet hævet Kl. 13²⁴.

61de Møde.

Torsdag den 23. Januar Kl. 13²⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 122 af 4. April 1928 om Statstilskud til anerkendte private Seminarier, som ændret ved Lov Nr. 278 af 1. Oktober 1934 § 2 og Lov Nr. 124 af 31. Marts 1938, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 186 af 27. April 1938.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2919; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2102).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hauberg: Som Forholdene har været gennem en Aarrække, og som de fremdeles er, maa det erkendes, at Privatseminarierne med dertil knyttede Forskoleseminarier og Øvelsesskoler er en Nødvendighed, for at vi kan faa uddannet et tilstrækkeligt Antal Lærere og Lærerinder. Naar man dertil kan føje, at de Regler, der gælder for disse Privatseminariers Oprettelse og hele Virksomhed, i Hovedsagen er underkastet de samme Bestemmelser, der gælder for Statsseminariernes Vedkommende, er det rimeligt, saa længe Forholdene er, som de er, at man gennemfører de Foranstaltninger, der er nødvendige for, at disse Privatseminarier kan fortsætte deres Virksomhed.

Gennemlæser man Bilaget til Lovforslaget, den trykte Redegørelse fra Privatseminariernes Ledere, faar man et Indtryk af disse Seminariers Stilling nu i Sammenligning med deres Stilling i Henhold til Tilskudsloven af 1928. Det maa indrømmes, at Seminarieloven af 1930 betød stærkt forøgede Udgifter for Privatseminarierne til Nybygninger og til Udvidelser, til Nyanskaffelser til Biblioteker, Laboratorier og andet, og selv om Tilskuddene automatisk øgedes en Del, blev Seminariernes egne Udgifter sikkert forholdsvis større, end de havde været hidtil.

Det samme gælder sikkert Lønningsudgifterne. Omkring 1930 var disse 37 000 Kr. aarlig pr. Seminarium mod nu ca. 100 000 Kr. aarlig. Og tænker man paa Anskaffelses- og Vedligeholdelsesudgifter, vil jeg tro, at noget tilsvarende gør sig gældende.

Nu foreslaar den højtærede Undervisningsminister en Forbedring af en Del af de hidtil gældende Tilskud. Det bestemmes f. Eks., at Staten fremtidig skal overtage hele det af Seminarierne hidtil betalte Alderstillæg til Lærerkraefterne.

Man har foretaget en Beregning af disse Seminariers Lønudgift i Henhold til Lønningsloven af 1931 og Lønningsloven af 1946, og denne Beregning viser, at Lønningsudgiften vil stige med i alt 264 000 Kr. aarlig. Hidtil har Privatseminarierne selv af Lønningerne maattet betale 355 333 Kr., men efter det foreslaaede vil de komme til at betale 352 000 Kr. Det er ganske vist næsten det samme Beløb som hidtil, men da Lønningerne er forhøjet en Del, er det Udtryk for en ikke ubetydelig Forbedring for disse Seminarier.

Man foreslaar nu som Tilskud til Forrentning og Vedligeholdelse af Seminariernes Bygninger, Inventar og Samlinger et